

Thomas Spieker

DICCIONARIS INACABATS I MONES ESQUIZOFRÈNIQUES

Havent llegit i sentit algunes opinions molt favorables sobre la darrera obra de l'incansable «formigueta» (segons en **Francesc Cruanyes**) **Inés Padrosa**, vaig voler regalar el Diccionari Biogràfic de l'Alt Empordà als amfitrions d'un sopar la setmana passada, uns empordanesos de tota la vida i reconegut prestigi. I allà mateix es va obrir «la caixa dels trons». No podia saber que també hi assistirien algunes de les «mones esquizofrèniques» (**Ramon Iglesias dixit**), que estan indignades perquè no se'ls ha tingut en compte a ells o a alguns dels seus avantpassats o amics. No obstant, sembla que hi havia consens entre satisfets i decebuts, que hom ha de poder esperar d'una enciclopèdia, editada amb tot luxe, un recull més objectiu i complet del passat i present de la societat empordanesa, si de debò vol convertir-se en una obra de referència. Jo, que només sóc un pobre immigrant enamorat de la tramuntana, no puc pas queixar-me; el meu nom ja hi surt –encara que només sigui de «retruc»– però fins i tot jo he trobat a faltar un bon grapat dels empordanesos «importants» que he tingut l'honor

de conèixer. I com a rossinc d'adopció només diré que no està bé passar per alt un munt d'exalcaldes del nostre poble, ara ciutat»

I com a rossinc d'adopció només diré que no està bé passar per alt un munt d'exalcaldes del nostre poble, ara ciutat – des de la transició (**Jaume Noguera**) fins a en **Pere Sanés** – i menys encara tenint en compte les aportacions econòmiques que han fet l'A-

juntament i la Diputació, quan la presidia un batlle rossinc. I tampoc es pot pujar al tren de l'èxit del «millor restaurant del món» posant en **Ferran Adrià** a la primera pàgina i oblidant en **Juli Soler** en el lloc que li correspon. Potser el sentit de tot plegat és la «construcció» d'una «noblesa» local, un «llinatge il·lustre» al qual ja al·ludeix el seu home a la seva «apoteòsica» *laudatio* (DdG 16/10/09), que es d'un «autobombo» sense vergonya ni precedent. Sembla que pertanyer a la seva «Jet-Set» empordanesa, una elit que per la manca d'aeroport internacional com a molt pot aspirar a «Sarfa-Set» comarcal, s'ha convertit en la qüestió del «ser o no ser» a casa nostra. Que no desesperin els ignorats: l'anunciada versió *on-line* del diccionari pot representar una bona oportunitat per a la «repesca». Potser allà també sortiran tots aquells altres enginyers «rellevants» de la comarca i que no tenen lligams de sang amb l'autora i potser allà aquest impressionant i monumental treball es podrà convertir en una obra de consens i de veritable utilitat per a futures generacions.